

Mattheus 26:2 en 5

(Jezus zeide)”gij weet dat na twee dagen het Pascha is en de Zoon des mensen zal overgeleverd worden om gekruisigd te worden.”

“Doch zij zeiden:

’Niet in het feest, opdat er geen oproer worde onder het volk’”

Jezus moet sterven:

1 niet op het feest 2 wel op het feest 3 waarom op het feest

Gemeente,

Het is al woensdagavond in onze tekst. Woensdagavond in de week van het Pascha. De herdenking van de uittocht uit Egypte. Altijd op 15^e nisan, en die is dat jaar op vrijdag. Dat betekent dat morgen, donderdagavond, de Pascha-maaltijd plaats zal vinden en vrijdag, de 15^e nisan, zal de uittocht herdacht worden en begint het eigenlijk paasfeest dat 8 dagen duren zal.

Dat betekent dat het Sanhedrin een probleem heeft. Ze willen Jezus uit de weg ruimen. Die bevoegdheid hadden ze: ze mochten in godsdienstige zaken zelf rechtspreken en vonnissen uitvoeren en mensen door steniging ter dood brengen zoals het Oude Testament of de rabbijnse wetten dat voorschreven. Alleen: op de feestdagen mocht dat niet. Dan was het verboden rechtszittingen te houden of doodvonnissen uit te voeren. En er moest tussen de rechtszitting en het vonnis altijd één nacht zitten. En daarom had de rechtszitting tegen Jezus woensdag plaats moeten vinden. Dan had donderdag, precies voor het feest, Zijn doodvonnis door steniging uitgevoerd kunnen worden. Daarom zijn ze ook heel de woensdag, Marcus beschrijft dat in hoofdstuk 12 uitvoerig, bezig geweest om Jezus in de val te lokken. Om een beschuldiging te vinden tegen Hem. Dan hadden ze direct een rechtszitting kunnen beleggen en nog precies op tijd voor de donderdag het vonnis uit kunnen spreken om donderdag te voltrekken. Maar nu is het woensdagavond laat en ze hebben nog niks.

1 niet op het feest

En woensdagavond laat vindt er crisisberaad plaats door de overpriesters, Schriftgeleerden en ouderlingen van het volk. Wat nu? Op het feest mogen ze niemand berechten of ombrengen. Dus het had voor het feest moeten lukken en nu moeten ze wachten tot het feest voorbij is. Maar dan zal Jezus ook weer Jeruzalem verlaten en wie weet waarheen? En wie weet hoeveel Hij dan weer aan aanhang heeft gewonnen? Maar het wordt de komende dagen drukker en drukker in Jeruzalem. En de meeste mensen zijn op de hand van die rabbi van Nazareth, vooral na de opwekking van Lazarus is Zijn populariteit enorm geworden. Als de schare ziet dat Jezus gevangen genomen wordt dan komt de schare vast in opstand. Nemen ze het voor Hem op. Maar na het feest is Jezus misschien spoorloos verdwenen. Dus wat nu? Wel dan zullen ze Hem met list moeten

gevangen nemen. Ongemerkt en wat ongezien, misschien wat aan het einde van de feestdagen. Maar in elk geval niet op het feest, opdat er geen oproer worde onder het volk. En wat oproer van een volk is, dat weten we sinds Egypte en Libie de afgelopen weken. Dat moet je inderdaad niet hebben als machthebbers. Want dat is een geweldige macht. Nee, wel gevangen zien te nemen, maar met list, want we moeten geen oproer hebben. Want oproer kost ons ons aanzien en onze positie.

Als je daar zo eens naar kijkt dan is dat toch wel een goddeloos gebeuren allemaal. Het Sanhedrin wil van Jezus af, want Hij keurt hun vroomheid af en Hij trekt meer mensen dan zij. Ze houden zich stipt aan een aantal wetten, geen rechtszitting op een feestdag, straks niet het huis van Pilatus binnengaan want dan worden ze onrein, maar ondertussen van Jezus af willen. Maar waar ze vooral mee zitten is: hoe houden we het volk te vriend en op onze hand? Hoe houden we naar het volk toe schone handen? Stel je voor dat we het volk tegen krijgen. Maar, dat ze God tegen krijgen, dat is toch veel erger? Zitten ze daar dan niet over in? Stel je voor dat we God tot toorn verwekken? Och, als het volk maar koest blijft.

De volgorde is eigenlijk: eerst eigen gemak en aanzien overeind zien te houden. Dan vooral de mensen niet tegen zich krijgen. En in elk geval Jezus uit de weg zien te ruimen. En dat is een lijn die heel de lijdensgeschiedenis door blijft lopen.

Gemeente, Luther heeft eens gezegd: bijna het hele nut van het lijdensevangelie is hierin gelegen dat de mens van zichzelf schrikt. Nu dat is eenzijdig, want het grootste nut is om de liefde van Jezus te leren kennen, maar goed: bijna het grootste nut: dat mens van zichzelf schrikt. Dat ik zo ben. Ik wil de schijn ophouden dat ik vroom en godsdienstig ben. Daarna wil ik graag bij mensen in het gevele zijn en niet uit de gunst van mensen vallen. En ondertussen wil ik me van Jezus afmaken. Hem van mijn lijf houden, want mijn vroomheid moet ermee door kunnen. En ik maak me druk om mijn aanzien dat op wankelen staat en of mensen me nog mogen, maar of God toorn? Of Gods gunst over me is? Dat is sluitpost van de berekening.

Gemeente, hebben we onszelf zo leren kennen? Meer dan de toorn van God zit ik in over de mening van mensen en over mijn positie. En dat daarmee geen plaats in mijn leven is voor Jezus. Dat ik Hem daarmee veracht en verwerp. Zijn daar onze ogen voor opengegaan? Het eerste aspect van het geestelijk leven is de kennis van mezelf. En die zondekennis wil zich een leven lang verdiepen en verinnigen. Meer zicht op hoe ik van nature ben, meer berouw over dat ik zo van nature ben. Heel de lijdensgang van de Heere Jezus wil het telkens weer dieper doen verstaan. Gemeente, kennen we dat? Of zijn wij nog blind? Blind voor ons

diepste zijn en streven? Blind voor ons aandeel in de lijdensgeschiedenis?

2 wel op het feest

Als we nu goed lezen en opletten dat zit er een enorme spanning tussen de verzen 2 en 5. Want Jezus heeft in vers 2 tegen Zijn discipelen gezegd: na twee dagen, dus op vrijdag, de dag van het Paasfeest!, dan zal Ik worden overgeleverd en gekruisigd. Maar het Sanhedrin, dat Jezus inderdaad wil gevangen nemen en doden, heeft besloten: niet op het feest. En dat Sanhedrin mag ook niet kruisigen maar alleen stenigen. Dus Jezus zegt: over twee dagen, op het feest. Het Sanhedrin zegt: niet op het feest. Jezus zegt: om gekruisigd te worden. Het Sanhedrin mag helemaal niet kruisigen! Dus de voorzegging van de Heere lijkt nooit in vervulling te kunnen gaan, want dat is het Sanhedrin vastbesloten om het zo niet te doen.

Nu begrijpen we waarom dat hierna de geschiedenis staat van de zalving te Bethanie. Die was misschien al wat eerder geweest, maar Mattheus beschrijft hem hier. Want die zalving in Bethanie en Jezus'houding daarop is voor Judas de druppel die de emmer doet overlopen. Zo'n Jezus moet Hij niet. En hij keert zich radicaal van deze Jezus af. Hij meldt zich bij het Sanhedrin dat hij Jezus wel wil overleveren. Hij heeft lang genoeg met Jezus opgetrokken om precies te weten Wie Hij is en waar Hij is. Hij kan hen de tip geven zodat ze Hem 's avonds of 's nachts, buiten het gezicht van de mensen, kunnen gevangen nemen. Een onverwachte, onvoorziene buitenkans voor het Sanhedrin. En het Sanhedrin wijzigt zijn plannen. In plaats van tot na het feest te wachten zullen ze direct tot actie overgaan. Maar dan moeten ze wel hun plan wijzigen, want zij mogen op de feestdagen niemand berechten of doden. Dan moeten ze het via de stadhouder spelen. Via Pilatus. Dan moeten ze geen godsdienstige beschuldiging alleen hebben, maar ook een staatsrechterlijke, van aanzet tot opstand ofzo. En als ze het via Pilatus spelen, dan moet die de ongunst van het volk opvangen als die komt. Dan zal het volk zich tegen hem keren en niet tegen hen. Dat is eigenlijk allemaal nog veel gunstiger voor hen. Ja en dan zal Jezus door de Romeinse overheid ter dood gebracht worden en die hanteert de kruisiging voor misdadigers.

En zo wordt Jezus gedood en gebeurt het toch op het feest en door kruisiging. Wonderlijk is het wel: het Sanhedrin was vastbesloten: niet op het feest en wij zullen stenigen. Maar het wordt: wel op het feest en door kruisiging. Wat Jezus voorzegt had in vers 2 en eerder gebeurt toch! Gods raad word toch ten uitvoer gebracht! Via welke wegen en middelen dan ook. Via verraad van Judas, via gruwelijk eigenbelang van het Sanhedrin, maar zo wordt Gods raad volvoert.

Zo begon het toch ook al? Het was voorzegt dat de Messias in Bethlehem geboren zou worden. Maar dat leek er toch niet op? Jozef en Mari wonen een paar honderd kilometer verderop in Nazareth. Dus dat Kind zal nooit in Bethlehem geboren worden. Maar door een volkstelling van een goddeloze, eierzuchtige keizer Augustus komen ze toch in Bethlehem terecht en wordt Gods raad en belofte vervuld. En die lijn loopt heel het leven en lijden van Jezus door. Al Gods beloften over Zijn lijden worden vervuld. Klederen die verloot worden, edik die Hem te drinken gegeven wordt, alles wordt vervuld. Op het feest door de kruisiging. God volvoert Zijn raad en beloften. Dat zal zo blijven tot het einde toe. Totdat ook het laatste aspect van Zijn raad en beloften vervuld zal zijn. Dat Jezus zal oordelen de duivel en zijn volgelingen en zal verhogen al Zijn onderdanen en dat Hij zal regeren over hemel en aarde. Ook dat zal volvoert worden, al lijkt het er niet op dat de macht van duivel tot nul zal worden gereduceerd. Het lijkt eerder andersom. Maar Gods raad wordt volvoerd. Verzet tegen God en Jezus is echt nutteloos. En haalt niks uit. God gebruikt het zelfs om Zijn raad te volvoeren. Verzet tegen Hem is zo nutteloos. Je bereikt er niks mee. Gods raad gebeurt toch. En Hij oordeelt allen die zich tegen Hem keren. Het zal moeten dienen om Zijn macht te verheerlijken. Je moet toch dienen om Zijn macht te verheerlijken. Ook als je tandenknarsend ten onder gaat. Als je dan toch zult dienen om Zijn macht te verheerlijken, zou je het dan niet van harte doen? Daar ben je toch veel beter mee af?

God volvoert Zijn raad. En Zijn beloften. Dat Hij al de Zijnen zal thuisbrengen. Zal kronen met zegen en heerlijkheid. Dat heeft Hij beloofd. Ik zal u brengen waar Ik ook ben. Niemand zal ze uit Mijn hand rukken. En God volvoert dat! Al komt er ik weet niet wat tegen op en tegenin. Al doet satan wat hij kan om het te verhinderen. God volvoert Zijn raad. Dat is altijd al zo geweest en zal ook altijd zo blijven. Wat satan ook doet, hij moet maar meewerken om Gods Kerk beproefd en geoefend thuis te laten komen. Om Gods Kerk voor te bereiden op de overwinning. Vast en zeker! Alle dingen zullen medewerken ten goede. En in het strijdperk mag je juist bidden: Heere, volvoer Uw raad. Heere, houd U me vast. Ik ga ten onder, ik bezwijk, ik hou het niet vol, maar U houdt toch stand.

En het tweede aspect van het geestelijk leven is vertrouwen. Die eerste lijn van kennis van jezelf die gaat samen op met die tweede lijn van vertrouwen op God. Heere, U doet het, U voltooit het.

Wat is dan veel om te verwachten! Dat Hij Zijn Kerk thuisbrengt. Dat Hij Zijn raad voor mij volvoeren zal. De aankomst, de thuiskomst. De heerlijkheid. Nieuwe hemel en nieuwe aarde. Het is vast beloofd en zal

gebeuren. En verwachten mag wel eens overgaan in verlangen: Heere, laat het gebeuren, laat het spoedig, haastig gebeuren. Kom Heere Jezus, kom haastig, opdat wij ten volle zullen genieten al Uw beloften in Christus Jezus.

God volvoert toch Zijn raad. Maar, kunnen we denken, Zijn raad is toch verborgen. Dat is Zijn voorzienigheid en Zijn uitverkiezing. Ja, maar wat aan Gods kant Zijn raad is dat zijn naar onze kant Zijn beloften. Van het verbond en in de doop verzegeld. Wie bidt er dan: Heere, ik ben gedoopt, U hebt toch ook mij beloofd tot God te zijn, God van heil. Wie bidt er: Heere, volvoer het, het lijkt zo onmogelijk. Er is zoveel tegenin. Zoveel machten en krachten. Maar Heere, Gij volvoert toch wat U beloofd hebt. Doe het ook aan mij, ook aan mij.

3 waarom op het feest

Maar waarom dan? Waarom moet en zal Jezus op het feest sterven en zorgt de HEERE daar ook voor? Dat heeft alles te maken met de inhoud van dit feest. Het is het Pascha. En wie Pascha zegt, zegt Paaslam. Toen, die eerste nacht en keer in Egypte zou de verderfengel rondgaan. En die zou in elk huis, Egyptisch of Israelitisch de eerstgeborene doden. Maar er mocht en moest een lam geslacht worden in elk huis. En het bloed van dat lam moest worden opgevangen en aan de deurposten gestreken. En waar er bloed aan de deur zat, daar zou de verderfengel voorbijgaan, het gericht niet voltrokken worden. En het vlees van het lam moest gegeten worden. Om voedsel te hebben voor de uittocht. En zo zou Israel ontkomen. Ontkomen aan het gericht van God, ontkomen aan de slavernij van farao. Pascha.

En straks zal Jezus het Zelf zeggen bij het Pascha. Dit is Mijn lichaam. Dit is Mijn bloed. Ik ben het Paaslam. Het éne waarachtige Paaslam. En Paulus zal zeggen later: ook ons Pascha is geslacht, Jezus. Daarom op het feest. Omdat Jezus de vervulling van het Paaslam is. Omdat geldt dat in Zijn bloed ontkoming is aan het oordeel en gericht van God. Verlossing van de slavernij der zonden en des duivels. En in zijn lichaam is kracht en voedsel voor de pelgrimsreis naar het beloofde Land. En ook dat is een rode draad door het lijdensevangelie heen. Dat Jezus het Paaslam zal zijn en zijn bloed en lichaam zal geven om het ware Paaslam te zijn. Daarom: op het feest!

Dat tekent wel en juist de diepste achtergronden van de lijdensgeschiedenis. Dat mensen in slavernij leven van zonden en duivel. Als Israel in Egypte. Israel zuchtte er op den duur wel eens onder, maar zelfs dat doen wij van nature niet: de slavernij bevalt ons goed. We ervaren het niet als slavernij. De zonde streelt ons en doet ons genieten en de duivel vleit ons en belooft ons wat we graag hebben. En het gericht komt eraan. De engelen zullen worden uitgezonden om verderf te brengen daar waar onverzoende zonden zijn. Ze zullen elk leven uit zijn huis halen

waar onverzoende schuld is. Want gericht slaat in op zonden.

En tegen die achtergrond wordt ons verkondigd: er is een Paaslam. Jezus is het Paaslam dat geslacht is. In Zijn bloed is ontkoming en verlossing, in zijn lichaam kracht en volharding. Hebt u dit Lam nodig? De HEERE zegt: Echt, u hebt Het nodig. Want die slavernij der zonden en des duivels breekt eens op. Blijkt een gruwelijke dienst te zijn die uitmondt in eeuwig afgrijzen. En de verderfengel komt daar waar onverzoende schuld is. Je kunt die schuld wat verbergen, zodat die niet te zien is aan de buitenkant. Je kunt die schuld bepleisteren zodat hij er best mooi uitziet. Maar kwam het ooit tot de vraag: is er nog een middel om de welverdiende straf te ontgaan en weer tot genade te komen? Hebt u dit Lam nodig? Omdat nergens anders verlossing en ontkoming is te vinden? En dan die vraag die God ooit aan Kohlbrugge stelde. Als Kohlbrugge zegt: en toen toen ik zo diep verloren lag dat ik niet dieper meer zinken kon, toen ik geen gerechtigheid meer had, toen zei de HEERE mij: zijt gij met Mijn Lam tevreden? Nou, bent u met dit Lam tevreden? Het Paaslam Jezus? De HEERE zegt als het ware: Ik wel! Daarom heb Ik Hem weer opgewekt uit de doden. Zou u het dan ook niet zijn? Tevreden met het Lam. Tevreden met, genoeg aan Jezus, het Paaslam?

Daar gaat het gericht voorbij. Daar wordt de vloek opgeheven, daar is de slavernij doorbroken, de band van zonden en duivel losgemaakt. Daar is leven. Leven met God. Leven naar Kanaan. Leven, gevoed door het lichaam van dit Lam. In het Heilig Avondmaal bevestigt Hij het keer op keer: dat Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven Mijn lichaam en bloed in de dood geve, en dat Ik u met dit Mijn vergoten bloed en verbroken lichaam spijzig en laaf tot in het eeuwige leven.

Er is een Paaslam. Het Paaslam: Jezus in Zijn lijden. Dit Lam wordt u, ons aangeboden. Wie het veracht, die wijst het af, die heeft geen bescherming, die heeft geen verlossing, die blijft in schuld en slavernij gevangen voor eeuwig. En wie er tevreden mee is, die heeft het bloed aan de deur van zijn leven. Die is verlost, die is ontkomen, die is veilig. Omdat Jezus Zichzelf gaf om Lam te zijn. En hoe heeft Hij Zichzelf gegeven. We zien die rode draad lopen door het lijdensevangelie heen. Rood van Zijn bloed. Dat Hij gewillig is. Dat Hij het Zelf voorzegt en weet en het lijden ingaat. Hij is bereid om deze weg te gaan. Met de namen van de Zijnen in Zijn hart. Van al degenen die zullen zeggen: dit Lam heb ik nodig, en aan dit Lam heb ik genoeg. Ik voor u. O Heere Jezus, U wilde het. Op het feest. Niet gestenigd, maar gekruisigd. En de kruisdood was de dood die van God vervloekt was. Die duizendmaal zwaarder viel dan welke dood dan ook. Want in de kruisdood was de nederdaling ter hel. De uitgieting

van de toorn Gods tegen de zonden van het hele menselijke geslacht. O Heere Jezus dat U dat wilde voor mij. De derde lijn in het geestelijke leven, de dankbaarheid. De innige dankbaarheid. Om mij te verlossen en te doen ontkomen hebt U het gedaan. Lam geweest. De vloekdood ingegaan. Om mij te verlossen te doen ontkomen. O Jezus mijn Heiland hoe groot is Uwe liefde. Heel het lijdensevangelie door mag ik zien en horen: dit deed U voor mij. U was veel gewilliger om mij te verlossen dan ik was om verlost te worden. U wilde mijn Lam zijn. Daarom ging U, volbracht u, en gaf U.

Amen